

БЕРІЯ Серго Лаврентійович (за паспортом від 1954 — Гегечкорі Сергій Олексійович; 27. 11. 1924, Тифліс, нині Тбілісі — 11. 10. 2000, Київ) — інженер-конструктор. Син *Л. Берії*. Доктор фізико-математичних наук (1952). Сталінська премія (1953). Учасник 2-ї світової війни. Державні нагороди СРСР. Навчався у Центральній радіотехнічній лабораторії МВС СРСР (1938—41) та Військовій електротехнічній академії зв'язку (1943—47) у Ленінграді (нині Санкт-Петербург). 1943 і 1945 брав участь у технічному забезпеченні Тегеранської і Ялтинської конференції глав держав антигітлерівської коаліції. 1947—53 працював головним інженером, головним конструктором КБ-1 (п/с 1323, Москва). У зв'язку зі «Справою» батька був заарештований (липень 1953 — грудень 1954). Після звільнення отримав

паспорт на ім'я Сергія Олексійовича Гегечкорі. 1955—64 — старший інженер підприємства п/с 320 (м. Свердловськ, нині Єкатеринбург, РФ); від 1965 — провідний конструктор, начальник сектору, начальник радіолокаційного відділу, завідувач відділу системного проектування НДІ «Квант»; від 1988 — головний конструктор комплексу Відділення нових фізичних проблем Інституту проблем матеріалознавства АН УРСР (обидва — Київ); 1990—99 — науковий керівник, головний конструктор Київської філії ЦНВО «Комета». У курсантські роки розробив проєкт ракетної системи керування; у КБ-1 проєктував системи керування ракетами КС-1 «Комета» і С-25 «Беркут»; у Свердловську фактично був головним конструктором, підняв системи керування ракетами на новий рівень; у НДІ «Квант» за його участі були створені декілька видів радіолокаційних систем і комплексів, зокрема багатофункціональні радіолокаційні комплекси, здатні працювати на надводних і підводних кораблях, системи цілевказування для ракетної зброї, комплекси оптико-електронної протидії високоточної зброї, системи керування вогнем, наземних та морських станцій приймання інформації від космічних об'єктів. Розробив новий матеріал на основі базальту, що має високі експлуатаційні властивості при наднизьких і високих температурах. Автор низки наукових праць та спогадів про батька, зокрема «Мой отец — Лаврентий Берия» (Москва, 1994).

Рекомендована література

1. Кисунько Г. В. Секретная зона: Исповедь генерального конструктора. Москва, 1996.

О. М. Корнієнко

Бібліографічний опис:

Берія Серго Лаврентійович / О. М. Корнієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891372>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).